

A qui li interessa parlar de Territoris Socialment Responsables?

Josep Maria Canyelles*

Publicacions xarxanet.org

TERCER SECTOR I EMPRESA

Data: 17-05-2007

Temps de lectura: 4 Minuts

Observem positivament com **augmenta el nombre d'empreses que incorporen pràctiques de responsabilitat social** (RSE), però encara no resulta prou clar si es desenvoluparan fins a tal punt que el procés ja no tingui marxa enrere, i això depèn en gran mesura del reconeixement que les organitzacions més compromeses rebin per part dels seus públics.

D'altra banda, a mesura que la RSE progressa, descobrim que aquest enfocament de gestió no solament aporta millors models per a les organitzacions i per al seu impacte en l'entorn, sinó que ens brinda col·lectivament l'oportunitat de **repensar la societat** i el marc de relacions que s'hi donen, i molt especialment **com hem d'abordar que la competitivitat i la cohesió social siguin compatibles** i que el diàleg i el compromís de les diferents parts millorin la governació de les comunitats.

Insatisfaccions

No oblidem que **cada país defineix el seu model de RSE** segons el propi context històric i econòmic. I tothom declara que les pràctiques de RSE han d'adequar-se a l'entorn de les comunitats. Ho emfasitzen les memòries de sostenibilitat de les grans empreses. Però massa sovint constatem dificultats perquè aquestes pràctiques s'adeqüin realment als models territorials, la qual cosa pot suposar com a mínim una pèrdua d'oportunitats.

Es diu que les empreses han de **conversar amb els seus partrenents**, aquells agents que d'alguna manera prenen part en l'interès de l'empresa. Però al costat d'un discurs que posa l'èmfasi en el diàleg, les entitats del Tercer Sector – un dels actors rellevants en la matèria – lamenten que no tenen gaires oportunitats i s'escapen vies d'innovació social, maneres diferents d'abordar la complexitat dels reptes de la societat, fins i tot es perden canals per millorar el desenvolupament de les empreses.

I en general, malgrat que hi ha una acceptació del rol de sector, de cada iniciativa, encara costa molt i molt **perdre la por a les estratègies col·laboratives entre sectors** diferents. Experiències d'empreses i ONL que col·laborin intensament encara se'ns fan estranyes a casa nostra, malauradament! No ens referim a models més simples basats en la recerca de finançament, sinó a posar els actius de cadascú en joc al servei d'iniciatives compartides. I encara arrosseguem un

deix de desconfiança entre sector públic i privat, com també una **imatge de l'empresariat i la funció emprendora no prou actualitzada** i que pot minar la capacitat d'abordar els reptes que la nova societat i la nova economia plantegen molt nítidament.

A qui interessa

Potser és per això que parlar de **Territoris Socialment Responsables** (TSR) ha començat a despertar interès i fins i tot un seguit d'expectatives entre diferents organitzacions implicades en el desenvolupament de la Responsabilitat Social de les Empreses i que tenen uns interessos clarament de base territorial.

- El TSR com un model d'aprofundiment en la Responsabilitat Social de les Empreses amb un èmfasi en la dimensió comunitària genera un lògic interès en l'administració pública territorial, en els sectors no lucratius i en tots aquells agents que focalitzen en les seves finalitats el desenvolupament del territori.
- Així mateix, el TSR com a model de RSE que posa l'accent en les estratègies col·laboratives es mostra especialment apte per a les petites i mitjanes empreses, i fins i tot per a les microempreses i els professionals, en la mesura que en fa una aproximació més basada en les sinèrgies i el context productiu més que no en la dimensió comunicativa i de *reporting*.
- Disposar, a més, d'un model i una estratègia territorial ha de facilitar a les organitzacions i especialment a les grans empreses identificar quins són els aspectes més rellevants a tractar, quines són les millors aliances, quines són les millors pràctiques, quines vies poden aportar els millors rendiments tant socials com corporatius.
- Finalment, el TSR estableix unes millors condicions per al diàleg en la mesura que parteix no tant de l'escrutini d'unes parts sobre les altres sinó d'un compromís mutu en el marc d'un procés que afecta totes les parts.

Afavoreix, doncs, la generalització d'una responsabilitat difusa en el conjunt de les organitzacions, de tots els sectors i totes les grandàries, així com en la pròpia ciutadania, com a camí per trobar la seva articulació més profunda i ancorada en els nous models socials, econòmics i productius.

Manifest de Sitges

Resulta significatiu que [60 persones](#) procedents d'organitzacions molt diverses (grans empreses i pimes, administracions, tercer sector, universitats, xarxes...) s'apleguin al Palau Maricel per parlar-ne i promoure un manifest que suposa un al·legat a favor de l'articulació de TSR i que llança un seguit de reptes entre els quals la necessitat de generar **espais per al diàleg**.

Del [Manifest de Sitges](#) i de les reflexions que s'hi van fer, destaquem –lítem-nos a destacar!- la idea que per afrontar aquest repte cal partir **que cada organització, no solament les grans**

empreses, sinó també les pimes, i el sector públic, les ONL o els mateixos professionals gestionin la seva pròpia responsabilitat social, amb models de gestió adequats als respectius impactes i missions, entenent que aquest és un primer pas per assolir una societat més responsable i que és la base damunt la qual poder fonamentar la capacitat d'entesa entre les parts i l'abordatge dels reptes que es plantegen en el territori.

Josep Maria Canyelles [parlem-ne?](#)

Aquest article es troba disponible a:
www.collaboratio.net/mm/File/ca/Art.imcanyelles_a_qui_li_interessa_parlar_de_TSR.pdf

* **Josep Maria Canyelles** jmcanyelles@collaboratio.net, promotor del *think tank* www.ResponsabilitatGlobal.com. Assessora empreses, governs i organitzacions i col·labora amb diferents universitats.